

Графа, Лидия Ганева - 2:00 AM

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Два след полунощ е идвам.
случайност ли е тук, че те виждам?
Очите ни се срещат
усмихваш се, без обещания.

Да, отива ни
залеза с цвят на арония.
Лудостта привлича ни.
Нямаме план, в тази еуфория.

[Припев:]
Мога ли пак да те имам?
Заедно с теб аз да дишам.
Мога ли пак да те имам?
Единствено теб, кажи?
Всичко движи ни се на каданс.
И в нас събран е целият свят.
Мога ли пак да те имам?
Единствено теб, кажи?

Два след полунощ е идвам.
Не случайно исках да те видя.
Нямам думи аз за казване,
но сега целувам те,
но не давам празни обещания.

Да, отива ни
изгрева с цвят на магнолия.
Лудостта привлича ни.
Нямаме план, в тази еуфория.

[Припев:]
Мога ли пак да те имам?
Заедно с теб аз да дишам.
Мога ли пак да те имам?
Мога ли пак, кажи?
Всичко движи ни се на каданс.
И в нас събран е целият свят.
Мога ли пак да те имам?
Единствено теб, кажи?

Снимките черно бели
ме гледат от стените.
Нотните листа са разпилени
осветени от звездите.

Една любов.
Едно небе.
Една надежда.
Едно сърце.
Пак да те имам!
Пак да те имам!